

Ζωντάνεψε το «τραγούδι του τζυπριανού τζαι η κιουλσαπά»

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκκλησιαστικοί Ύμνοι, Μουσική, Τραγούδια και Χοροί / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Τεράστια επιτυχία σημείωσαν οι παραστάσεις «“Το τραγούδι του Τζυπριανού” τζαι “η κιουλσαπά”», σε Λεμεσό και Λευκωσία, με τα εμβληματικά ποιήματα του Βασίλη Μιχαηλίδη «Η 9η Ιουλίου του 1821 εν Λευκωσία (Κύπρου)» και «Η Χιώτισσα εν Λεμεσώ κατά το 1821», ανεβασμένα στη σκηνή ως μουσικό θεατρικό-κινηματογραφικό δρώμενο, ως μια ιδέα που ζωντάνεψε ο μουσικοσυνθέτης και ερμηνευτής, Λάρκος Λάρκου. Οι παραστάσεις διοργανώθηκαν από την Ιερά Βασιλική και Σταυροπηγιακή Μονή Κύκκου και την Ιερά Μητρόπολη Λεμεσού με τη στήριξη του Δήμου Λεμεσού.

Τα δύο ωραιότατα αυτά έργα, το πρώτο («Η 9η Ιουλίου...») με χαρακτήρα επικό και το δεύτερο («Η Χιώτισσα») με πιο συναισθηματικό και λυτρωτικό ύφος, έδεσαν ως δρώμενα και αποτέλεσαν μια ομοιογενή και αλληλοσυμπληρωνόμενη ενότητα, σε θεματικό και υφολογικό. Η μουσική που συνέθεσε ο Λάρκος Λάρκου, λειτούργησε υποστηρικτικά στα έργα και ανέδειξε τον λόγο και τα συναισθήματα με κομψότητα, ακρίβεια και λιτότητα. Η σκηνοθεσία, οι ειδικές προβολές και τα κοστούμια έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση από την αμεσότητα και ευρηματικότητά τους.

Αξιοσημείωτες ήταν οι ερμηνείες από όλους τους συντελεστές, οι οποίοι έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό στη σκηνή, προκαλώντας μια συνεχή συγκινησιακή φόρτιση στο κοινό.

Ο συνθέτης Λάρκος Λάρκου, ως αφηγητής, ήταν ο συνδετικός κρίκος των δύο δρωμένων και άνοιξε την αυλαία με τους θρυλικούς στίχους «Αντάν αρτζέψαν οι κρυφοί ανέμοι τζ' εφυσούσαν...». Ο πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Λυμπουρίδης, ως Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός ήταν οργανικά πειστικός στην ερμηνεία του, ως πραγματικός και ταπεινός ιερωμένος αλλά και ως ιδιαίτερα ταλαντούχος τραγουδιστής. Ο Μιχάλης Χατζημιχαήλ, ως Μουσελλίμ αγάς, και ο Μιχάλης Ττερλικκάς, ως βοσκός Δημήτρης, ερμήνευσαν με πάθος τους ρόλους τους, σε συνδυασμό με το ταλέντο και τη βαθιά τους εμπειρία στην παραδοσιακή μουσική και τον κυπριακό ιδιωματικό λόγο. Η Γιάννα Λευκάτη, ως ρκα (Χατζημαρία), και η νεαρή Άντρεα Δημητρίου, ως Χιώτισσα Ελένη (κιουλσαπά), υποστήριξαν τους δικούς ρόλους τους με βαθιά ευαισθησία καθλώνοντας τους παρευρισκόμενους, μέσα από τη σκηνοθετική καθοδήγηση αλλά και τη διδασκαλία τραγουδιού από την

Atys (Ατύς).

Οι ρόλοι στη σκηνή εναλλάσσονταν με οπτικογραφημένες σκηνές, που πραγματοποιήθηκαν στο Μουσείο Χατζηγεωργάκη Κορνέσιου, στις φυλακές του κάστρου Πάφου και στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Ιωάννη, στην Αρχιεπισκοπή. Τους ρόλους ερμήνευσαν οι γνωστοί ηθοποιοί Νεόφυτος Νεοφύτου (Κκιόρογλου), Ανδρέας Μελέκκης (ένας εφέντης), Ανδρέας Νικολαΐδης (γιος του κκιόρογλου), Κούλλης Νικολάου (Αλί μπέης) και Ιωάννα Παπαμιχαλοπούλου (Αϊσιέ- χιώτισσα Άννα), πλαισιωμένοι από πολλούς άλλους καλλιτέχνες, εθνοφύλακες και χορευτές.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η μουσική επένδυση ήταν ζωντανή από εκπληκτικούς μουσικούς που ερμήνευσαν με ιδιαίτερη ευαισθησία: Μιχάλης Μέσσιος: κοντραμπάσο, Άγγελος Μιχαηλίδης: κρουστά, Ανδρέας Ιωάννου: κανονάκι, Λάρκος Λάρκου: λαούτο, Αγαθάγγελος Σημαντήρης: λύρα, Παναγιώτης Τσαππής: νέυ. Τέλος, σημαντική για το αποτέλεσμα, ήταν η φιλολογική καθοδήγηση από τον Δρ. Κυριάκο Ιωάννου, ειδικό επιστήμονα στη ζωή και το έργο του Βασίλη Μιχαηλίδη.

Λόγω της ιδιαιτερότητας της παράστασης που προσέλκυσε το ενδιαφέρον πλήθους κόσμου, αλλά και των περιοριστικών υγειονομικών μέτρων λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού, οι παραστάσεις ενδέχεται να παρουσιαστούν και το 2022.

Πηγή: sigmalive.com